

## Woensdag 25 september 2013.

Ik vertrek om 8.30 u. met Hipolyte naar CAA in de sixième rue. Onderweg pikken we een CAA-bediende op naar het bureau. Groot is onze verbazing als we daar meegedeeld krijgen dat het vluchtschema gewijzigd is: CAA vliegt 's dinsdags niet meer op Lodja. Nee, ze vliegen alleen maar op zaterdag. Holy shit! Wat nu? Als Herman en Paul overmorgen vrijdag naar Kinshasa kunnen vliegen en niet op zondag zoals voorzien, dan kunnen we zaterdag naar Lodja vliegen. Indien ze morgen al hier zouden kunnen zijn, dan zouden we vrijdag samen de check-in van de bagages kunnen doen. Als ze vrijdag aankomen dan moet de check-in zaterdagmorgen op Ndjili gebeuren vlak voor het vertrek van de vlucht naar Lodja en dat is niet echt iets wat je wil meemaken. Dat betekent gegarandeerd chaos, bijna onvoorstelbaar, zeker als je het niet meegemaakt hebt.

Hoe dan ook: het belangrijkste is wel dat Herman en Paul hun vlucht naar Kinshasa kunnen omboeken. Ik bel Herman op om een en ander uit te leggen. We spreken af dat hij 's namiddags tegen ten laatste 13 u. zal terugbellen.

Bon, dat is een tegenslag maar toch niet helemaal want als Hipolyte en ik weer bij Memisa aankomen, zit daar een mevrouw van Kap Fret, de maatschappij waarmee King en ik vorig jaar naar Tshumbe gevlogen zijn. We raken wat aan de praat en ze biedt ons aan dat, als we al onze bagage met hen vervoeren, zeker zes kubiek aan dozen plus wat we vanmiddag nog moeten aankopen, we voor dat vervoer slechts \$3,5 per kilogram moeten betalen in plaats van de gebruikelijke \$4. Hipolyte, die niet van gisteren is, vraagt zo langs zijn neus weg: "En als ze met jullie vliegen, zes tickets, kan dat toch ook wel

aan een gunstprijs?" Uiteraard spring ik mee op de kar en stel een bedrag voor van \$300 per ticket in plaats van de actuele prijs van \$400 als we alle bagage met hen laten overvliegen. De mevrouw, Brigitte, heeft er wel oren naar maar geeft mee: "Dat moet ik aan de baas vragen, daar kan ik niet over beslissen." We garanderen alvast dat we alle bagage met hen zullen overvliegen.

Als we na de middag in Kinshasa van New Amza in Gombe (elektrisch materiaal) naar de grote markt, o.a. langs de rue de la Démocratie, rijden om een koperen buisje van 8 millimeter te kopen, belt Herman Burvenich op. Hij meldt dat zij onmogelijk op zo'n korte tijd hun vlucht kunnen omboeken. Dan is de verbinding zo slecht, ik begrijp weinig tot niets van wat Herman vertelt, roep hem in de telefoon toe dat ik wat later zal terugbellen en hang op. Het is in Kinshasa niet altijd vanzelfsprekend om iets telefonisch te regelen. Er is veel lawaai van het verkeer en de verbinding is wat te 'wisselvallig'.

De markt biedt een overweldigend aanbod van planken, kledij, rommel, véél rommel en vooral gigantische hoeveelheden 'du n'importe quoi'. Een zéér grote Belgische rommelmarkt stelt hierbij niets voor. Tussen de rommel vinden we uiteindelijk een stukje derdehands koperen buisje van 8 millimeter. Ik heb dat buisje nodig om een waterscheider aan de dieselreservoir van de generator te koppelen. In de buurt van New Amza heb ik al ferm afgeboden op kartonnen dozen. Ook voor het buisje beoefen ik de hier leuke en verplichte sport van het afbieden. Herman belt mij weer op. De lijn is slecht en het lawaai is ook niet bevorderlijk om mekaar goed te begrijpen. Ik vlucht een poort binnen. Het is daar rustiger en minder lawaaiërig maar het stinkt er naar pis van weken ver en naar ver-

terende stront, ik moet opletten waar ik mijn voeten zet. We spreken af dat ze volgende week zullen overvliegen, bij voorkeur op donderdag om dan vrijdag de check-in te doen en zaterdag naar Lodja te vliegen. Ze hadden hun vlucht naar hier met Air France gepland, omboeken was niet mogelijk. Ze zullen met SN Brussels Airlines naar Kinshasa vliegen. Het geld van de Air France-vlucht zijn ze kwijt: brute pech.

Als het gesprek met Herman afgelopen is zet ik de onderhandelingen verder over de prijs van het koperen buisje. De verkopers zijn echter niet al te meegaande. Met zijn zessen staan ze rond ons en vragen wel tien keer de prijs die ik maximum wil betalen. Wat denk je? Discussies natuurlijk. Ik bied een lagere prijs dan ik wil betalen, dat wordt niet aanvaard. "OK," zeg ik tegen King en Placide, luid zodat ze 't allemaal kunnen horen, "we zijn hier weg. Ze denken zeker dat ze mij té zotte prijzen kunnen laten betalen omdat ik een blanke ben?" Ik ga terug naar de auto maar wordt al vlug achtervolgd en krijg een beter voorstel. "Denken jullie echt dat ik dát zal betalen voor een stukje derdehands koperen buisje?" stel ik en stap verder richting auto. Er wordt nog een tijdje over en weer gediscuteerd maar uiteindelijk, met de hulp van King, betaal ik wat ik geboden heb: minder dan ik wilde betalen.

Ondertussen belde Hipolyte dat hij ons tickets aan \$300 kan kopen, ik vroeg hem om alvast voor ons gedrieën de tickets te kopen heen en terug naar Lodja met vertrek volgende zaterdag. Die van Herman, Paul en Yves kan hij kopen zodra er over hun data en vluchten definitieve zekerheid is. In feite is dat CAA-malheur een geluk bij een ongeluk: in plaats van \$800 heen en terug per persoon betalen we nu \$600 per persoon. Dat is alvast \$1000 uitgespaard op de tickets van vijf personen.

Tot nu toe hebben we bijna alles kunnen

aankopen wat we wilden aankopen en daarom besloten we om nu zaterdag te vertrekken.

Terug bij de Kapucijnen haal ik het meeste materiaal uit mijn valiezen en steek dat in de dozen die we Gombe gekocht hebben. Ook alles wat we vandaag gekocht hebben gaat in die dozen. Ik heb nu één valies over. Die geef ik aan Placide cadeau.

Bij Memisa laden we alle bagage op: ons dozen en die voor de missie van AzV. We brengen die naar Kap Fret op Ndolo om ze in te checken. De meerderheid van die dozen vliegt morgen al als fret naar Lodja, de rest gaat zaterdag met ons op het vliegtuig belooft Brigitte.

Van op Ndolo bel ik naar Lucien die in Lodja is voor een opleiding. Ik vraag hem ervoor te zorgen dat alles vanuit Lodja direct met ons meekan naar Katakò-Kombe. Ik wil, tenzij het niet anders kan, zaterdagavond al in Katakò-Kombe zijn. Zondag houden we dan rustdag en maandag beginnen we het werk.

Als vanaf nu alles volgens de nieuwe planning verloopt, zullen we twee dagen vroeger dan voorzien met ons werk kunnen beginnen. Dat zijn dus twee extra dagen, twee werkdagen meer ter plaatse.

's Avonds mail ik naar Herman en Yves om een definitieve reisregeling voor te stellen.

### **Bedenking.**

Het leven in Kinshasa lijkt er niet op verbeterd. Zouden King en zijn gezin het moeilijker hebben? Hij heeft nochtans regelmatig betaald werk maar toch is hij zeer 'demandant'.